

Cântece de lume

Vasile Alecsandri

I

Inima-mi e amărâtă,
Zarea vieții înnegrită!
De-oi trăi, n-am ce dori,
N-am ce jeli de-oi muri!

Inimă, fii răbdătoare
Ca pământul sub picioare,
Până ce-i zace cu-al tău dor
În mormânt nesimțitor.

Ce-ți slujește de a plânge,
De-a vărsa lacrimi de sânge
Într-al lumii val cernit?
Valul trece neoprit!

Taci, cumplita mea durere,
Și tot crește în tăcere,
Până ce tu la Dumnezeu
Duce-vei sufletul meu!

II

Avut-am odată-n lume
Dor de fală și de nume,
Dar acum vedea-l-aș mort
Chiar și numele ce port!

Avut-am odinioară
Mamă dulce, dulce țară;
Dar acum sunt rătăcit
În pustiu nemărginit!

Avut-am în fericire
Un vis dulce de iubire...
Unde-i, Doamne, visul meu?
Unde-i raiul, unde-s eu?

Amar mie! amar mie!
Din cereasca-mpărăție
Ce lung fulger m-a pătruns!
Ce-am fost eu și ce-am ajuns?

III

Ah! durere, în ce parte
De tine să fug departe?
Urmă-n lume să nu las,
Nici s-aud al lumii glas!

Cum să scap de rău, de bine?
Încotro să fug de mine,
Pe pământ să nu mai știu
De sunt mort sau de sunt viu?

Dați-mi, dați-mi aripioare,
Să zbor iute pe sub soare.
Dați-mi aripi de pe dor,
Pe sub noapte iar să zbor.

Duce-m-aș și m-aș tot duce,
Dor să nu mă mai apuce!
Cine-n cale m-a vedea
Să plângă de jalea mea!